

ב"ל (תל-אביב-יפו) 11-12-34870 - אביגדור חכמון נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 34870 - אביגדור חכמון נ' המוסד לביטוח לאומי מחויז עבודה תל-אביב-יפו

ב"ל (תל-אביב-יפו) 34870-12-11

אביגדור חכמון

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד גב' הירש

בית דין אזרוי לעבודה בתל-אביב-יפו

[17.02.2013]

כב' השופטת שרה מאירי

ע"י ב"כ עו"ד ניצן מרום

פסק דין

1. לפני ערעור לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה - 1995 ("החוק") על החלטת הוועדה הרפואית לערירים (נפגעי העבודה) מיום 10.10.2011, שקבעה למערער נכות רפואי צמיתה בשיעור 10% (בגין טיננטון) החל מיום 24.1.2005 ("הועדה").
ערעورو של המערער מופנה אך ורק נגד מועד תחילת הנכות.
הועדות

2. המערער, ליד 1943, הוכר כנפגע בעבודה נוכח חשיפתו הממושכת לרעש מזיק, וזאת לפי סעיף 84 לחוק הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי העבודה), תשט"ז - 1956.

3. הוועדה נימקה החלטתה כדלקמן:

"ממצא רפואי:

הועודה עינה בתיק מקופ"ח הכלול בתקורים אצל רופאי א.א.ג, ד"ר אביס דאלי ובಹמשך ד"ר צינל ברטו. התקלוגות על טננטון מופיעות לראשונה ב- 15.12.03 (ד"ר אביס) אך התלונות הן: "לפעמים רעים באוזניים". החל מ- 24.1.05 נרשם הן בתלונות והן באבחנות "טיננטון" (ד"ר הייטש). תלונה זו על טיננטון חוזרת גם בתקורים מתאריכים מאוחרים יותר.
סיכום ומסקנות:

הוועדה סבורה כי מהתיק הרפואי עולה טנตอน קבוע מתועד החל מיום 24.1.05 ולפיכך דוחה את הערער על החלטה זו הערעור שבפני.

טענות הצדדים

4. לטענת המערער, טעתה הוועדה הרפואית בקביעתה כי דרגת הנכות היציבה של המערער אינה מיום 24.1.2005 בהקשר זה מצין המערער, כי מחוות דעת פנימית של המשיב (ד"ר ברמה) מיום 11.3.2008 עולה כי עד לשנת 2008 נרשמה רק תלונה אחת לגבי הטנטון וכי מבדיקה שנעשתה אצל המשיב לצורך הכרה בתביעה הקודמת של המערער נקבע כי ב- 2003 התלונן על רعشים מדי פעם. לפיכך, החלטת הוועדה לפיה מהתיק הרפואי של המערער עולה כי יש תיעוד לטנטון קבוע, עובר לשנת 2008, תמורה.

מוסיף המערער, כי עד לשנת 2008 לא סבל מטנטון קבוע ועל כן אין לקבוע תחולת נכות לעניין הטנטון לפני שנת 2008. ודאיvr, משנདחתה תביעתו לטנטון במרץ 2008. לפיכך, מבקש המערער מבית הדין לקבוע את תחולת הנכות לאחר שנת 2008 ולהלופין, להורות לוועדה לשקל שוב את קביעתה לעניין תחולת הנכות.

5. המשיב הסכים כי עניינו של המערער יוחזר לוועדה על מנת שתקבע את מועד תחולת הנכות של המערער, אך בשים לב לכך, שתביעתו הקודמת (שנדחתה) הוגשה כבר ביום 5.9.06. משכך - סמכות הוועדה למועד תחולת הנכות אינה יכולה להיות מוקדמת מיום הגשת התביעה הקודמת שנדחתה. לגישת המשיב, תאריך הגשת התביעה הוא הקובל לאיום תקופה מתיחסת החלטת המוסד לדוחותה (ולא לשוא נעצר מירוץ השהייה עם הגשת התביעה ולא עם דחיתה).

6. ב- 7.2.13 הודיע המשיב, כמתחייב מהחלטתי כי הוועדה דנה דינה בתביעה שהגיש המערער (19.1.11), בה הכיר המשיב בטנטונו. חוו"ד ד"ר ברמה (שניתנה ב- 11.3.08) ניתנה בתביעה ראשונה שהגיש המערער ובה נדחתה תביעתו להכיר בטנטונו. לא ניתן "להכפי" שק"ד הוועדה לשק"ד הרופא בהליך הקודם.

הכרעה
7. עפ"י סעיף 123 לחוק, החלטות הוועדה ניתנות לערעור, בשאלת משפטית בלבד, לפני בית דין אזרוי לעובודה. בית הדין לא יתרעב במצבה הרפואיים של הוועדה כל עוד היא ממלאת את תפקידיה בהתאם לחוק ולתקנות וכנדרש מוועדה מעין-SHIPOTITAH. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וכל החומר שהוגש לתיק בית הדין החלטתי כי יש לקבל את הערעור בחלוקת כהסכמה המשיב. ואפרט נימוק:

סעיף 84 לחוק קובע כדלקמן:

"(א) אין רואים בליךוי שמיעה שעקב חסיפה לרוש, תוצאה של פגיעה בעבודה אלא אם כן התקיימו כל אלה -

(1) המבוטח נחשף בעבודתו לרוש התקפי ומתרשם, העולה על המותר לפי סעיף 173 בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 (להלן - רוש מזיך);

(2) כושר השמיעת פחת, בשיעור של 20 דציביל לפחות בכל אחת מהאזורים;

(3) הוגשה למוסד תביעה להכרה בליךוי השמיעה כפגיעה בעבודה, בתור 12 חודשים מיום המוקדם מבין אלה -

(א) היום שבו תועד הליקוי לראשונה ברשותה רפואיית כמשמעותו בסעיף 17 בחוק זכויות החולה, התשנ"ו - 1996 (בסעיף זה - רשותה רפואיית);

(ב) היום שבו, לדעת הוועדה הרפואיית או הוועדה הרפואית לעיריות כמשמעותו בפרק זה, לפי העניין, החלה הירידה בשמיעה.

(ב) רוש תמידי באזונים (להלן - טינטון) עקב חסיפה לרוש, לא יוכר כפגיעה בעבודה, אלא אם כן התקיימים האמור בסעיף קטן (א), וכן ככל אלה -

(1) כושר השמיעת בגבוותות פחת בשיעור של 25 דציביל לפחות בכל אחת מהאזורים; לעניין זה, "תדריות" בגבוותות" - תדריות של 3000 ו- 4000 מחזורים בשניה;

(2) הטינטון תועד לראשונה ברשותה רפואיית, לפני שהמבוטח חdal לעבוד בחסיפה לרוש מזיך;

(3) ... "

11. עד שנוסף סעיף 84 לחוק (בתיקון מס' 79 לחוק הביטוח הלאומי), ליךוי שמיעה הוכר כתאונת בעבודה הן כshedover היה באירוע תאוני, הן כמחלה מסוימת והן עפ"י תורת המיקרטראומה. סעיף 84 לחוק נועד לצמצם באופן משמעותי את מספר המקרים של ליךוי שמיעה ובמיוחד טינטון יוכרו כפגיעה בעבודה, על-ידי קביעת תנאים המצביעים על קשר סיבתי הדוק בין הליךויים לתנאי העבודה ועל אופנטיות התלונות בגין הטינטון. הלכה למעשה, סעיף 84 לחוק שינה את "המשטר המשפטי" שנาง עובר לתיקון החוק על ידי קביעת תנאים מוקדמים, שבלעדיהם לא יוכרו ליךוי שמיעה וטינטון מחסיפה לרוש, כפגיעה בעבודה.

12. בענייננו, קיימת, כאמור, הסכמה להחזרת עניינו של המערער לוועדה, כאשר המחלוקת היא בנוגע למועד תחולת הנכות: האם הוועדה אינה יכולה לקבוע מועד תחולת הנכות מוקדם מיום 5.9.2006 (מועד הגשת התביעה הקודמת שנדחתה; כתענת המשיב), או שמא מועד תחולת הנכות אינו יכול להיות מוקדם מחודש מרץ 2008 (שכן לפי כל המסמכים הרפואיים עד לשנת 2008 לא סבל המערער מטינטון קבוע; ומשזהו המועד בו נדחתה תביעתוقطענות המערער).

13. לטעמי, טענת המערער כי מועד תחולת הנכות אינו יכול להיות מוקדם ממועד מרץ 2008, שכן עד לשנת 2008 לא סבל מטען קבוע - הינה טענה רפואי שבסמכות הוועדה. לפיכך, הנמקת המערער בהקשר זה - חסרת שחר היא. יתר על כן, אין רלוונטיות (משפטית ורפואית) להקשר זה שבפניו - למועד בו החלטת פקיד התביעות לדוחות (או להכיר) בתביעה. אנו עוסקים בתחום הנכות (ולמצער, מועד הגשת התביעה).
- עוד בהקשר זה - משועבדה היא בעלת הסמכות לקבוע נכותו של המערער (ולא הרופא המיעץ לפקיד התביעות) מילא - אין כל משמעות, להקשר דנא - למסקנות ד"ר ברמה.
- די אם אזכיר כי תאורתית (ומעבר להນמקות המשיב), יכול אף שסמכי המערער אצל ד"ר היישטם כלל לא הובאו בפני ד"ר ברמה.
- אלא, שעיקר הדברים הוא שהועדה מצינית אסמכתאות רפואיות לקביעתה, הן בתלונות והן באבחנות, בהתאם, קבעה נוכתו ומועד תחילתה.
- בהקשר זה ראוי להזכיר עוד כי פקיד התביעות דחה התביעה בגין טנטון בגין העדר "פניות חוזרות ונשנות", כמתחיב מסעיף 48א(ב)(3)].
- מסכימה אני עם עמדת המשיב כי אין הוועדה יכולה לקבוע מועד תחולת הנכות מוקדם מיום הגשת התביעה הקודמת שנדחתה (5.9.2006).
14. לאור כל האמור - עניינו של המערער יוחזר לוועדה על מנת שתקבע את מועד תחילת הנכות, כאשר מועד תחולת הנכות לא יהיה מוקדם מיום 5.9.2006, כהסכמה המשיב.
- סוף דבר:
15. א. הערעור מתקבל בחלוקת, כהסכמה המשיב.
- ב. עניינו של המערער יוחזר לוועדה לצורך קביעת מועד תחילת הנכות, **על פי החומר הרפואי שבפניו ובשים לב לכך שלא ניתן לקבוע את מועד תחילת הנכות בגין הטינטון למועד הקודם למועד הגשת התביעה הקודמת, קרי 5.9.2006**.
- ד. המערער ובא כוחו יהיו רשאים לטעון בפני הוועדה.
נitian היום, ז' אדר תשע"ג, (17 בפברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.